

Sygn. akt I CZ 171/01

POSTANOWIENIE

Dnia 30 listopada 2001 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Iwona Koper (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa I. K.

przeciwko Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń S.A. w Warszawie

o zapłatę,

po rozpoznaniu w Izbie Cywilnej na posiedzeniu niejawnym

w dniu 30 listopada 2001 r.

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego

z dnia 26 czerwca 2001 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 26 czerwca Sąd Okręgowy odrzucił kasację powoda I. K. od wyroku tego Sądu z dnia 6 marca 2001 r., ponieważ nie zawierała przedstawienia okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powód zarzucił błędne przyjęcie przez Sąd Okręgowy, że złożona kasacja jest niedopuszczalna i podniósł, że uzasadniające jej rozpoznanie okoliczności zawarte są w uzasadnieniu jej podstaw. Okoliczności te stanowią nieprzeprowadzenie postępowania dowodowego przez Sąd Rejonowy, niedopuszczenie przez Sąd Okręgowy dalszych dowodów, co spowodowało niewyjaśnienie sprawy. Nadto podniósł, że żaden przepis nie wymaga, żeby okoliczności te były wskazane w części wstępnej kasacji. We wnioskach zażalenia wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Do wniesienia i rozpoznania kasacji mają zastosowanie przepisy procesowe w postaci nadanej im ustawą z dnia 24 maja 2000 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego... (Dz. U. Nr 48, poz. 554). Nowy przepis art. 393 § 1 k.p.c. wprowadził instytucję przedsądu, który jest wstępnym badaniem kasacji pod kątem stwierdzenia, czy zachodzą wymienione w nim okoliczności uzasadniające rozpoznanie kasacji przez Sąd Najwyższy. Stosownie do art. 393³ k.p.c. w nowym brzmieniu wśród wymogów konstrukcyjnych kasacji zawartych w § 1 wymienia się w pkt 3 wymóg przedstawienia okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji. Okoliczności te wymagają wyraźnego przedstawienia przez odwołanie się do wskazanych w art. 393 k.p.c. przesłanek przedsądu. Nie będzie przy tym spełnieniem obowiązku przewidzianego w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. odwołanie się przez skarżącego do uzasadnienia podstaw kasacyjnych, których przytoczenie i uzasadnienie spełnia jedynie wymaganie przewidziane w art. 393³ § 1 pkt 2 k.p.c. (vide postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 52, oraz z dnia 22 marca 2001., V CZ 131/00, OSNC 2001, nr 10, poz. 156). Sąd Najwyższy nie jest ponadto uprawniony do poszukiwania okoliczności z art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. w uzasadnieniu kasacji. Byłoby to bowiem

niedopuszczalne zastąpienie strony skarżącej w spełnieniu jej ustawowego obowiązku, z naruszeniem równowagi procesowej stron, oraz bezstronności sądu.

Przepis art. 393³ k.p.c. dzieli wymagania stawiane kasacji na przewidziane dla pisma procesowego (§ 2), których brak podlega uzupełnieniu w trybie art. 130 § 1 k.p.c., oraz na wymagania należące do istoty kasacji jako jej elementy konstrukcyjne (§ 1), nie podlegające uzupełnieniu. Zgodnie z tym brak kasacji w postaci nie przedstawienia okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie ma charakter nienaprawialny, a dotknięta nim kasacja podlega odrzuceniu przez sąd drugiej instancji, stosownie do art. 393⁵ k.p.c.

Nieuzasadnione w tym stanie rzeczy zażalenie podlega oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 393¹⁸ § 3 k.p.c.

